

Ordningen er bygget paa Sand og allerede nogle faa Maaneder senere styrter sammen. Det er her, den store Skade er sket, det er Tilliden, det er gaaet ud over, og naar Befolkningen ikke kan have Tillid til en Ordning, der accepteres af den ansvarlige Minister, under hvem det paagældende Forhold sorterer, vil Befolkningen med Rette kunne spørge om, hvad man da skal tro paa i Fremtiden i andre Tilfælde af lignende Art. Det synes, som om den højtærede Minister ligesom for øvrigt Befolkningen i det hele lægger alt for megen Vægt paa de Udtalelser, der fremsættes fra Bankinspektørens Side. Det er ganske umuligt, at Bankinspektøren som saadan kan være nøje inde i samtlige Landets Bankers øjeblikkelige Forhold; men netop dette fører med sig, at man fra Bankinspektørens Side kun med den største Varsomhed bør udtale sig om de enkelte Bankers Stilling, og navnlig bør man, forekommer det mig, vogte sig for at give Raad og komme med Udtalelser af den Art, som Bankinspektøren har fremsat i den megen omtalte Skrivelse af 14. Januar til den højtærede Minister.

Kun efter en meget nøje og overmaade indgaaende Undersøgelse af den enkelte Banks Forhold bør Bankinspektionen indlade sig paa at fremsætte positive Forslag vedrørende de Former, under hvilke den paagældende Bank eventuelt skal hjælpes. I Tilfældet med Andelsbanken meddeltes det fra den højtærede Erhvervsminister, at Bankinspektøren kun foretog en hastig og summarisk Opgørelse over Bankens Engagementer. Paa Basis af denne hastige og summariske Opgørelse har Bankinspektøren, hvad der ogsaa klart fremgaar af den højtærede Erhvervsministers skriftlige Udtalelser til Udvalget, som tidligere nævnt, fundet det betimeligt, at der kun blev foretaget en Sanering alene af Engagementet med Mælkeeksporten og i øvrigt intet andet. Saaledes er Stillingen for Bankinspektionens Vedkommende. Men den højtærede Erhvervsminister, der jo var særdeles vel vidende om, at Bankinspektørens Udtalelser til ham i Skrivelse af 14. Januar kun støttede sig paa en hastig og summarisk Opgørelse af Bankens Engagementer, har, som jeg nys paaviste, truffet en højst uehdig Beslutning ved paa Basis heraf at gaa med til den Ordning, der den Gang blev truffet.

Det nytter, som sagt, ikke at skyde sig ind under Bankinspektørens Opgørelse, det maa staa klart for alle ærede Medlemmer, baade at den højtærede Minister

var fuldt vidende om, paa hvilket Grundlag Bankinspektørens Opgørelse havde fundet Sted, og at den højtærede Minister har deltaget i de afgørende Møder i Nationalbanken angaaende Sagens endelige Ordning. Det havde været den højtærede Erhvervsministers Pligt at meddele saavel Bankinspektionen som Nationalbanken og Andelsbankens Direktion, at han ikke paa Basis af disse Oplysninger kunde gaa med til den Hjelpeaktion, der den Gang fandt Sted paa det opstillede Grundlag. Mangt og meget havde været vundet, hvis den højtærede Minister havde taget dette Standpunkt, og det kan, synes jeg, med fuld Føje bebrejdes ham, at han gik med til en Hjelpeaktion, der hverken helt eller halvt kunde opfylde det, der dog skulde være dens Bestemmelser, nemlig at bringe Andelsbanken paa ret Køl igen.

Zahle: Det ærede Medlem Hr. Rytter maa have en kort Hukommelse, naar han her fra denne Plads siger, at han ikke kender noget til, at der fra det radikale Venstres Side var paatænkt et Forslag om til den provisoriske Lov at knytte en Ordning, som gik ud paa, at man nedsatte et Udvalg, der kunde følge Genrejsningsbestræbelserne. Jeg skal da opfriske det ærede Medlems Hukommelse. Det var den 24. Juli, vi afsluttede Arbejdet her i forrige Del af denne ekstraordinære Rigsdagssamling, og hen paa Eftermiddagen eller maaske om Aftenen — jeg husker ikke Klokkeslættet — opstod der i Udvalget Uenighed om, hvad Mening det Udvalg havde, der stod i Spidsen for Genrejsningsarbejdet, idet der nemlig i Udvalget var to Forslag fremme: Venstres og de Konservatives Forslag, som gik ud paa, at man ikke straks skulde vedtage den provisoriske Lov, men at man skulde udsætte det i nogen Tid og saa vende tilbage til Sagen, saadan som vi gør det i Dag, og det Forslag, som vi fra det radikale Venstres Side ønskede fremmet, nemlig at man straks vedtog den foreløbige Lov og dertil knyttede en Bestemmelse om, at der skulde nedsættes et Udvalg, som kunde følge Begivenhederne. Hertil sluttede Socialdemokraterne sig. For nu at faa at vide, hvilket af disse Forslag Udvalget angaaende Genrejsningen ønskede, bad vi de Herrer af det, som var til Stede i Rigsdagsbygningen — det var Hr. Mads Lambæk og Landsretssagfører Nielsen, og jeg tror, der var endnu et Par Herrer —, om at komme ind i Udvalget og sige, hvilket af de to Forslag de foretrak. Dette Udvalg sagde-saa, at det